

ורשפי שלhalbת בוערים בתוכי. באותה שעה צווק שלש עצקות זו אמר זו, ויזענו הרקיעים, ויזענו כל הרים, עד שיישמעו שלשה קולות לתוך דג הפנין, ובברח ארבע מאות אלף פרשות לתוך דג אחד של חיים. לשם יושיט מצדדות ויפרש רשות, וימשך אותו מן חיים, ויכניס אותו לתוך ישיבת הרקיע, ויראו ממנה כל אותן הקשיות וכל אותן המחליקות שהקשו שם, ויהיה תפוס שם מה שום ותחמשים יום.

ואנו זמן יכנס הקדוש ברוך הוא כל צבאות השמים, וכל בני ישיכון, והוא מעל כלם, ומביאים לפניו אותו תניין, ויקשר שלשה קשיות בצדארן, ויטלו אותן שלשת האותים, ויתזרחו למקומם שהיה תפוס שם. ואותם האותים יבנוסו להיכל אחד שנקרא אהבה, ויהיו גנים שם.

ונשבע להם הקדוש ברוך הוא, לכל אותם האבות, ולשתי הישיבות, ללקת כלם ולשם עת קול אהובקה, שהיא מתניה לשמע קולה עטם. באותה שעה יתעוררו על העם הקדוש צרות אלו על אלו, ברиск רב, והם צועקים עצקה אחר עצקה, דמעות אמר דמעות, ויתעורו אותה, והיא ממשימה قول על בנייה.

וקדוש ברוך הוא קורא ואומר: זה כי אילתי, חבירתי, יונתי, שלמתי היושבת בגנים, שלא היתה יושבת אלא בסתר המדרגה הפנימית, כמו שנאמר (תהלים מא) כל כבודה בת מלך פנימה. וכעת בגנים, בחצפה, אם שהקלקה אחר בנה בשוקים וברוחות בקריה מפקד שלם יזיקו לו.

בגוי רחימו דילה, ורשמי שלהובה מוקדין בגוואי.

בזהוא שעתא געי תלה גועין, דא בחר דא, ויזענו רקיין, ויזענו עלמין כלחו, עד דישטמעו קלין תלה, לגו נונא תנינא, ויעrok ארבע מה אלף פרסי גו נונא חד דימא. ותפין יושיט מצודין ויפריש רשתין, וימשיך ליה מן ימא, ויעיל ליה גו מתיבטה דركיע, ויחמון מגיה כל אינון קושין וכל אינון פלוגתין דאקשוי תפין. ויהא תפיס תפין מה ותחמשין יומין.

זזהוא זמן, יכונש קודשא בריך הוא כל חיילי שמאי, וכל בני מתיבטה דיליה, והוא לעילא מבלהו, ואיתו קפיה הנהוא תנינא, ויקשור תלה קשרין בקודליה, ויטלו אינון תלת רחימין, ויחדרין ליה לאמר דהוה תפיס תפין. ואינון רחימין ייעלו בהיכלא חדא דאיךרי אהבה, ויהון גניין תפין.

ואמי לוז קודשא בריך הוא, לכל אינון חיילין, ולתרי מתיבטה, למחד כלחו, ולמשמע קלא דרכימוטא, דאייה פאייב למושמע קלה בהדריה. בהיא שעתא יתרע על עמא קדיشا עאקין, אלין על אלין, בדHIGHKO סגי, ואינון צווחין צווחה בתר צווחה, דמעין בתר דמעין, ויתערוון לה. איה אשמעת קלא על בנהא.

וקודשא בריך הוא קארי ואמר, דא היא אילת, חבירתי, יונתי, שלימתי היושבת בגנים, דלא הוות יתרא אלא בסתר המדרגה פנימאה, במא דאת אמר (תהלים מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה, והשתא בגנים, בחצפה, כאמא דازלא בתר ברה, בשוקים ובפוטי קרתא, מדחילו דלא יבאишון ליה.

אליתי חברתי ראי, הרי כל החברים של שפי הישיבות באן, החברים שלהם בני הישיבות מקשיבים לקובץ השם עני, שתשוקתי לשמעו לקולך.

במה פעמים שלא שמעתי את קולך ולא ידעתי אותו, אז היה כל העולים בערוביה, עמים בעמים, אמות באמות. ומי שלא גראה לפלאך, יביאו אותו לשולט. ויביאו עמו עמים זרים, ולשונות אחרים, שלא מקרים הדין ולא נימוט המלכות. וכמה קרובות יחשבו לעשותות.

ותוך שפה רפה ודיבורך יעשה ברצונו וישלט. ויחשב כמה מהשבות להרע. ועל העם היחיד יעשה נהגים רעים. אז תהיה צרה על צרה על אותו העם היחידי. באותו הזמן יתחזק הקדוש ברוך הוא, ויפיס את אילתו בכמה פיויסים, ויתזק ביה, ויקמה מן העפר, הוא ולא אחר. ושתי ישיבות ישארו עמה.

שלשה מלכים ישארו, ויתעورو בשלשה צרכי העולים על העם הזה. ואוחתו המלך שהיה שולט בפהךך, ישלט ברצון רב וזעם ותקף על העם הקדוש.

ובחרש השלישי, בארכעה לחדר, במשעשות וחצי, ייכבו כל בני הישיבה עם האילת לתוך קבר הרוצה, נאמן הבית, ונתן עלייו שלשה קולות. בשעה שהמש ישפטם מן העולם, וקבעו יפתח, וירצחו בני הישיבה להכנס לשם, ולא תנתן להם רשות, ויעלו כלם למוקם. והיא תכנס, ומתוכו יצא מה שיצא. ותמצא את משה יושב רעוזק, ונגר דולק לפניו, ובמה ריחות ובשמים סבירו.

איילתי חברתי חמי, הא חבריא בלהו דתרי מתיבתי הכא. חברים דאיןון מתיבתי, מקשייבים ל科尔ך השמייני, דתיאובתי למשמע לךך.

במה זמנים איהו דלא שמענא לךך, ולא ידענא לך. כדין כל עלאה בערבוביא, עמין בעמין אומין באומין. ומאן דלא אתחזוי למלכא, ייתוון ליה למשלט. וויתוון עמין נוכראין, ולישנין אוחראין, דלא ישטמודען דין, ולא נימוטי מלכotta. ובמה קרבין יחשבון למUPER.

ובנו שפה רפואי, וממלל רפואי, יעיבד ברעותיה, וישלוט. ויחשוב במה מהשבען לאבאשא. רעל עמא יחידאה יעיבד נימוסין ביישין. כדין יהא עאקו על עאקו, על ההוא עמא יחידאה. ביה זימנא יתפקף קוידשא בריך הוא, ויפיס לאילתה בכמה פיויסין, ויתקיף בה, ויקים לה מעפרא, איהו ולא אחרא. ותרי מתיבתי ישטאין בהדרה.

תלת מלכין ישטאין, ויתערוון בתלת סטרין דעלמא, על עמא דא. וההוא מלכא דהוה שליט בפום רפואי, ישלוט ברגז סגיא, וגס ותוקפא על עמא קדיישא.

ובירחה תליתאי, בארכעה לירחא, בתשע שעתי יפלגא, יחכון כל בני מתיבתי בהדרה דאיילטא, לגו קבריה דרעיא, מהימנא דביבטא, ותיהב תלת קלין עליה. בשעתא דשמעיא יתבגינש מעולם, וקבריה יתפתח, ויבעון בני מתיבתי לעלא לסתן, ולא יתיהיב לוין רשותא, ויסטליקון כלו לאתרייה. והיא תיעול, ומגוויה יפוק מה דיפוק. ותשבח למשה יתיב ולעזי, ובויצינא דליך קמיה, ובמה ריחין ובוסמין סחרניה.

בין שרוֹאָה אֹתָה נִכְנֶסֶת, יְקוּם וַיַּמְפַרְרוּ יִתְדֵּן זֶה עִם זֶה, וְקוּלוֹת יְתַעֲזְרוּ בְּרוּם וּמִפְרַעִים, וְמִקְדוּשָׁ בְּרוּךְ הוּא יְשֻׁמְעַ, וַיְכַנֵּס לְתוֹךְ הַיּוֹכֵל הַאֲהָבָה, וַיְטַל מִשְׁם שֶׁלֶשֶׁה אֹתְבִּים, וַיַּפְתַּח לְהֶם מַעֲרָתָה. אָז יְתַעֲזֵר הַמְּשִׁיחַ בְּלִילָה הַהְוָא וַיַּפְצֵא שְׁם עַפְםַ, וַיַּחֲזֹר עַל סְודֹת הַתּוֹרָה בְּכָל

אָתוֹת הַלִּילָה בְּמִעֵרת מָשָׁה.

וּבְשֻׁוּלָּחָה עַמּוֹד הַבָּקָר, יָגַנוּ הַמְּשִׁיחַ, וַיִּשְׂאַרְוּ מָשָׁה וְשִׁכְינָה בַּיּוֹם הַהְוָא, כִּיּוֹם הַשְׁבוּעוֹת. וְעוֹלָה הַשִּׁכְינָה עַל אָתוֹת הַהָר, וְתִשְׁמַיעַ שֶׁלֶשֶׁה קְולֹת, אֶחָד כִּנְגָד אַבְרָהָם וֶאֱחָד כִּנְגָד יִצְחָק, וֶאֱחָד כִּנְגָד מָשָׁה וְיַעֲקֹב. זֶה שְׁפָתּוֹב (ישעה ט) עַל הַר גִּבְעָה עַל יַעֲקֹב. הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב, (ישעה ט) עַל הַר גִּבְעָה עַל קָלָךְ וְגוֹי.

וּכְיוֹן.

הַרְיָמִי, הַרְיָמִי - זֶה תְּרוּעָה וְתִקְיָעה וְתְרוּעָה פָּאַחַת. הַרְיָמִי - זֶה תְּרוּעָה. הַרְיָמִי אֶל תִּירְאִי תִּקְיָעה. אֶמְרִי - הַנְּהָה תְּרוּעָה תִּקְיָעה וְתְרוּעָה פָּאַחַת. וְזֶה נִקְרָא שׁוֹפֵר תְּרוּעָה, שׁוֹפֵר מְאוֹתָה

הַתְּרוּעָה שְׁלִמְעָלה.

שׁוֹפֵר קָטָן, מָשָׁם שִׁישׁ אֶחָר שִׁגְקָרָא שׁוֹפֵר גָּדוֹל. שׁוֹפֵר קָטָן זֶה נִקְרָא שׁוֹפֵר הַזָּקָן תָּזָקָן תְּנוּעָת הַמְּאוֹר. זֶה שְׁכַתּוֹב (שמות יט) וַיְהִי קָול הַשָּׁפֵר הַזָּקָן. מָשָׁם שִׁאָחָר הַוָּא שׁוֹפֵר גָּנוֹן וְטָמֵיר, וְלֹא הַזָּקָן. אֶבֶל זֶה הַקָּטָן, הַוָּא בְּאֶן בַּיּוֹם הַשְׁבוּעוֹת, וְזֶה שְׁמַתְעָורָר בַּיּוֹם

שֶׁל הַתּוֹרָה, בַּיּוֹם הַשְׁבוּעוֹת.

בְּהַתְּעוּרוֹת הַשׁוֹפֵר הַזָּקָן, שְׁמַתְעָורָר בַּתְּרוּעָה וְתִקְיָעה וְתְרוּעָה, יְתַעֲזְרוּ הַאֲבּוֹת מִתּוֹךְ הַמִּעְרָה, וַיַּתְעַלְוּ בְּרוּת, וַיָּבָאוּ אֶלָּה. וּמְאוֹתָה הַקָּול בְּמִה רְשָׁעִים בָּאָרֶץ קָדוֹשָׁה יְמֹתוֹ, וַיַּפְתַּלְכוּ מִן הָעוֹלָם. בָּאָתוֹ הַיּוֹם עֲולֹת

בֵּין דְּחָאמִי לְהַדְעָלָת, יְקוּם, וַיַּתְחַבְּרוּן כְּחָדָא דָא עִם דָא, וְקָלָא יַתְעַרְוּן בְּרוּם רְומִי רְקִיעִין, וַיַּקְוְדְשָׁא בְּרִיךְ הַיּוֹא יְשֻׁמְעַ, וַיַּיְעַזְלֵל לְגֹז הַיְכָלָא דְאַהֲבָה, וַיַּטְוֵל מַפְנֵן תָּלַת רְחִימִין, וַיַּפְתַּח לְזֹן מַעֲרָתִיה. כְּדִין יַתְעַר מַשִּׁיחַ בְּהַהְוָא (דף ט ע"א) לִילָא, וַיַּשְׁמַפְחֵה פְּמֵן בְּהַדִּיחָה, וַיַּהְדְרֹוּן רְזִין דְאָרִיִּתָּא, בְּכָל הַהְוָא לִילָא,

בְּמִעֵרֶתֶת דְמָשָׁה.

וּבָד סְלִיק עַמּוֹדָא דְצִפְרָא, יַתְגַּנְזֵז מַשִּׁיחַ וַיַּשְׁתַּאֲרִין מָשָׁה וְשִׁכְינָתָא בְּהַהְוָא יוֹמָא, בְּיוֹמָא דְשְׁבוּעוֹת. וְסָלָקָא שִׁכְינָתָא עַל הַהְוָא טְפָרָא, וַתְּשַׁתְּמַעַת תָּלַת קָלִין, מַד לְקַבְּיל אַבְרָהָם, וַחֲדָד לְקַבְּיל יִצְחָק, וַחֲדָד לְקַבְּיל מָשָׁה וְיַעֲקֹב. הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב, (ישעה ט) עַל הַר גִּבְעָה עַל קָלָךְ וְגוֹי עַל לְךָ מַבְשָׁרָת צִיּוֹן הַרְיָמִי בְּכָחָ קָוְלָךְ וְגוֹי.

הַרְיָמִי אֶל תִּירְאִי אֶמְרִי וְכוֹן.

הַרְיָמִי, הַרְיָמִי, דָא תְּרוּעָה וְתִקְיָעה וְתְרוּעָה כְּחָדָא. הַרְיָמִי הַא תְּרוּעָה. הַרְיָמִי אֶל תִּירְאִי, תִּקְיָעה. אֶמְרִי, הַא תְּרוּעָה תִּקְיָעה וְתְרוּעָה כְּחָדָא. וְדָא אַיְלָרָא שׁוֹפֵר תְּרוּעָה.

שׁוֹפֵר מִבְּהַוָּא תְּרוּעָה דְלִעְלִיאָ.

שׁוֹפֵר זְעִירָא, בְּגִין דָאִית אַחֲרָא דְאַקְרֵי שׁוֹפֵר גָּדוֹל. שׁוֹפֵר זְעִירָא דָא, אַקְרֵי שׁוֹפֵר הַזָּקָן גָּוֹתְנוּעָה דְבּוֹצִינָא, הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב, (שמות יט) וַיְהִי קָול הַשׁוֹפֵר הַזָּקָן. בְּגִין דְאַחֲרָא אַיְהוּ שׁוֹפֵר גְּנִיזָה וְטָמֵיר, וְלֹא הַזָּקָן. אֶבֶל דָא אַיְהוּ, אַיְהוּ לְהָכָא בְּיוֹמָא דְשְׁבוּעוֹת, וְהָאֵי אַיְהוּ דְאַיְתָעַר בְּיוֹמָא דְאָרִיִּתָּא, בְּיוֹמָא דְשְׁבוּעוֹת.

בְּאַחֲרָז דְהָאֵי שׁוֹפֵר, דְאַיְתָעַר בְּתְרוּעָה וְתִקְיָעה וְתְרוּעָה, יַתְעַרְוּן אַבְּהָן מְגַזְוָתָא, וַיַּסְפְּלָקָוּן בְּרוּחָא, וַיַּתְעַרְוּן לְגַבְּהָ. וּמְהַהְוָא קָלָא, כִּמה חַיְבָן בְּאָרֶץ קָדִישָׁא